

[Carl Petersen.]

Hænderne i Skødet og vente til den Dag, Stormen rigtig bryder løs. Det er nu, der skal føres Konsolideringspolitik, og det er nu, Planerne for Fremtiden skal lægges fast.

Hvor højt Frihandelskornprisen vil komme til at ligge, er det selvfølgelig vanskeligt at sige. Frihandelskornprisens Højde vil dels komme til at afhænge af Prisudviklingen paa Verdensmarkedet i Forbindelse med vore Muligheder for at importere Korn, og dels af, hvor stor en Del af det Korn, der efter Landbrugsministerens Forslag ikke skal afleveres, der vil blive anvendt til Opfodring inden for Landbruget. Jo mere der bliver opfodret, des mindre vil der være til Dækning af den forøgede Efterspørgsel efter Frihandelskorn til Industrien og til Hesteholdere uden for Landbruget; det er givet, og des mere vil Prisen blive presset i Vejret; det er lige saa givet. Men uanset hvor disse Priser kommer til at ligge, kan man roligt fastslaa, at Indskrænkningen af Afleveringspligten med $\frac{1}{5}$ vil medføre, at Frihandelskornprisen paa ethvert Tidspunkt bliver højere, end den vilde være blevet, hvis den nuværende Kornordning var forblevet i Kraft.

Kornafleveringen her i Landet maa naturligvis ses paa Baggrund af Udviklingen paa Verdensmarkedet for Korn. Fra visse Sider søger man at benytte de relativt høje Kornpriser paa Verdensmarkedet som en Begrundelse for et Krav om højere Kornpriser her i Landet. Denne Argumentation synes lidet rimelig. Sandheden er jo netop, at Landmændene i en Række andre Lande i Virkeligheden faar langt lavere Afleveringspriser end de danske Landmænd. Lad mig f. Eks. nævne Argentina, bl. a. fordi de høje Eksportpriser, som Argentina beregner sig, plejer at blive anført som Eksempel paa, hvor høj Verdensmarkedsprisen i Virkeligheden er. Hvad faar da de argentinske Landmænd nu for deres Korn? Ja, ifølge »Nationaltidende« for 26. Februar 1947 var Afregningsprisen for Majs af ny Høst 12 Kr., for Byg og Havre 16 Kr. 20 Øre og for Rug 17 Kr. 40 Øre. Er det de Priser, man finder man bør efterligne her i Landet? Saa var der unægtelig noget at gøre! I øvrigt er Ordningen i Argentina den, at alt Korn sælges til Staten, og at Forskellen mellem

de ret høje Eksportpriser og de nævnte Afregningspriser anvendes dels til Modernisering af det argentinske Erhvervsliv og dels til Opbygning af en vis Sociallovgivning.

Men lad mig vende tilbage til »Verdensmarkedsprisen« for Korn. Her er Spørgsmaalet vist lettere at stille end at besvare. Der findes nemlig ikke een, men en hel Række forskellige Verdensmarkedspriser. F. Eks. sælges Hovedparten af Kanadas Eksportoverskud af Korn til England efter en langsigtet Kontrakt til faste Priser. Prisen for Aarene 1946—47 og 1947—48 er 27 Kr. pr. 100 kg, medens Minimumsprisen for 1948—49 og 1949—50 skal være henholdsvis 22 Kr. og 16 Kr. 50 Øre. Samtidig med at Kanada har afsluttet denne Kontrakt med England, eksporteres der imidlertid Korn i mindre Partier i det frie Marked til Priser omkring 60 Kr. pr. 100 kg. Er det nu de Priser, der gælder for Hovedparten af Eksporten, eller de Priser, der gælder for Resteksporten, man kalder »Verdensmarkedets Priser«? Ja, Svaret afhænger bl. a. af, om man herhjemme finder, at det er Frihandelskornprisen her i Landet eller Afleveringsprisen, der skal være bestemmende som Kornpris.

Men vigtigere end at faa afgjort dette Spørgsmaal er det imidlertid at faa fastslaaet, hvorledes Prisudviklingen for Korn vil blive i de kommende Maanedre. I Dag er der noget, der tyder paa et vist Prislefald, og jeg har ladet mig fortælle, at vi for nylig har købt 15 000 t Hvede i U. S. A. til en Pris af 49 Kr. pr. 100 kg, og det ser meget lovende ud. Men Spørgsmaalet er imidlertid, om dette Prislefald kan ventes at fortsætte. Det er selvfølgelig ogsaa svært at sige, men jeg kan i den Forbindelse henvise til en af de sidste Rapporter, som FAO har udsendt. Denne Rapport handler om Hvede, og i Rapporten synes man nærmest at være af den Opfattelse, at et egentligt Prislefald paa Verdensmarkedet først kan ventes i 1948. Ganske vist anslaaes den nuværende Høst i de vigtigste hvedeeksporterende Lande til at ligge omkring 40 pCt. over Normalhøsten i Aarene før Krigen, men til Gengæld oplyses det, at Udsigterne for Levnedsmiddelforsyningen i de saakaldte risspisende Lande er meget ringe. Hvis denne Bedømmelse af Verdensmarkedsprisudviklingen er rig-